

ta omma vannewatest jummalõa kartuses üles-
kaatud, agga pärast isja surma pahha seltsi
hulka olli sattunud ja tuidas ta nimaks üks täis
ülleannetu innimene, kuijas lõlumatmos ellus Kla-
fowi lõuna tulnud. Mõnni kord olnud temmas ta
möttemine ja hirm enne patti ülle süddamesse
tulnud, agga si et ep olnud temmas õiget nõu egga
julgust agga vägge turja teed mahha jätkka. Ja
otse siis olla mo emma mind ta jure saatnud;
jutlus, mis ta lirritus kuulnud, olla temma hinge
pöhhani rusejuhe pelsnud. Qui ta pärast jutlust
loju tulnud, olla ta hinge ahhastus ni suur olnud,
et ta haigeks janud; agga fest haiguse wodist sadik
olla ta Jõsanda armu läbbi patti unnest üles-
ärratud ja uels inimseks janud. Piibli ramat,
mis ta siis sure himmuga ööd ja päwa luggenud,
näidamud temmale, kust iggawest ellu leida, ja
pühha Waim temmale pattude andesandmisi Õnnis-
teggia werre läbbi linnitund. Ta räitis siis, et
ta selle peale omma male taggasid läinud. Seal
ellas temma riikos oinnu, les temmale rohhaga-
abbiks olli, et ta wöis juures folis öppetaja ammeti
wastu ennast walmistada. Pärast sedda olli ta
missionäriks läinud ja ellas mitud juba mittu
aastat Lõuna-Avrika maal, kus ta pagganatele
meie helde Õnnisteggia armu tulutas. Minnu
Piibli läbbi olli ta mind ärratannud. Wimats
üles ta: „Nüüd tahhan ma teile fa teada anda,

tes mo joobnud seltsimees sel tähhelopannemise
wäart pühhapäwas olli, kui teie mind lirriluputusite.
Schamma olli rõvel Jaan Hill, tes üks aasta pärast
minnu örlamist rõövi ja mörtsusa ten pärast sai
ülespodud, sellest seitungides olete luggenud. Mo-
helde Jummal on mind iggawest hukkatusest ärra-
peätnud, ta on mind nagu tufti pörgutullest välja
tõmbanud.“

Oh sepärast tulutagem jubba warratsett Jum-
mala söona, fest meie ei tea mitte, kus paigas ja
mis ajal Jummal abbiga selle läbbi ellu seeme ja
önnistuse ja rahhu ellus mõnne süddamesse pan-
nasse. — Saatsem sisse tulsenia iggaüht hing, et
Jõsanda konna täis saats ja ärge muustagem, et
Jummal ta laste suust ennesele litust tahhab
walmistada.

Nella walamine Breslau linnas Preissimaal.

Qui Maria Mahdalena lirilu fel Breslau linnas
pidi walatud sama, ja kõik selle tarvis juba wal-
mis oll, läks walaja enne söma; telas aga öppi-
poissi väga fangeste, sulatamise katla ani mitte
putuda. Aga öppipois oli edew ja nuusfur ja
tahtis teada, tuidas se sulatud keew metall peaks
wälja näitma, ja sii ta seda froni feris ja putus,
wäratas se froni pulf togemata wälja ja metall hat-